

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1156/2026
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Комуналац“ Бујановац, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/2025 од 15.01.2026. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/2025 од 15.01.2026. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/2025 од 15.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/2025 од 15.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 45/2025 од 13.08.2025. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име разлике између исплаћене зараде и припадајуће зараде, за период од 01.09.2018 године до 01.12.2019. године, исплати 75.347,66 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћене јубиларне награде за 20 година непрекидног рада код туженог исплати 84.432,40 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2021. године до исплате, одбачена тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац стекао право на јубиларну награду која му припада за 20 година непрекидног рада код туженог због непостојања правног интереса и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног посутпка исплати 231.950,00 динара, са законском затезном каматом на 231.000,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о раду одбијен је тужбени захтев да тужени тужиоцу за период од 01.09.2018. године до 01.12.2019. године исплати разлику зараде, јер је оценом налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке утврђено да је тужиоцу у спорном периоду исплаћено више од износа минималне зараде, у који износ је урачуната и исплаћена стимулација, која представља саставни део исплаћене зараде до припадајуће минималне зараде, будући да није посебно предвиђена Програмима пословања као расход туженог. Истовремено је одбијен тужбени захтев за исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног рада код туженог, јер иако је тужилац за то испунио услов, нема доказа да су код туженог донете одлуке којима су планирана финансијска средства за исплату јубиларних награда.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 06.09.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 159.780,06 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**